

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:

Egy évre 8 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr.
Hétfői szám 2 kr.

Megjelen minden hétfőn délelőtt, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Felelős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Károly ügyvédi irodája
Kazinczy-utca.
Telefon szám 119.

Kiadóhivatal:
Kossuth-utca Vojnich-palotában
Telefon szám 42.
Nyitvatartás koronkint 20 krajczá

A két angol.

Mikor egy várat bevesz az ellenség és nem akarja az utolsó rohamot megindítani azért mert az adott körülményekhez képest minden haderő kiméli a saját erejét — akkor megpróbálja a várban lakó ellenfél kiéheztetését.

A mi politikánkban az a furcsa dolog történt meg, hogy mind a két fél várat ostromol és mindenik a másikat akarja kiéheztetni.

Eközben azonban az ostromlók mindegyike azon veszi észre magát, hogy ő maga is éhes és hogy mialatt a másikat kikoplaltatni akarja saját maga is majdnem éhen hal.

Nem képzelhető el az, hogy akár a kormánynak akár az ellenzéknek ez valami különös örömet okozna.

Csak hogy hát bámulatos türelme és kitartása van mind a kettőnek.

Megelevenedett valósággal a két angol meséje. El is mondják itt mert nagyon is ráillik a mostani viszonyokra.

Két anglius kocsin hajtván találkozott egymással. Mindegyik meghagyta a kocsisának, hogy semmi szín alatt ki

ne térjen a másiknak. A kocsisok szót is fogadtak és a dolog vége az lett, hogy a két kocsis egymás előtt megállt. Egyik se tért ki a másiknak. Már egy óra hosszat állott egymás előtt a két kocsis, amikor végre az egyik anglius elszánta magát és kivette a 32 oldalas „Times”-et és elkezdte olvasni, megkezdve azt a vezércikknek.

Már sötétedni kezdett és az anglius lámpást gyújtatott s folytatta az olvasást. Mikor már ugy a 8-ik oldalnál tartott, átszólta hozzá a másik kocsiból a másik angol, hogy „Kérem uram, ha kiolvasta, majd legyen szives átadni nekem, mert én is szeretném elolvasni a „Times”-ot.

Eddig az adoma. Hogy mi történt aztán a két angliussal, erről már nem szól a krónika.

Igy vagyunk mi is a mi kormányunkkal és a mi ellenzékünkkel. Hettek óta csinálják a kormánynál a békejavaslatokat ahelyett, hogy annak a kocsisnak akár az egyik, akár a másik azt mondaná, hogy térj ki és hajts tovább.

Polónyi ur pedig átszól Bánffyhoz: „Kérem kegyelmes Uram, legyen szives majd ide adni azt a lapot, ha kiolvasta. Én is el akarom olvasni.

Hogy mi fog történni a két angliussal, majd megvállik, de mindenesetre mesébe való az ilyen mulatságos történet.

Cs.

A Lányi-estély.

A magyar dalok nagymestere, aki dalaival át, tele és túlzengi a hazát: Lányi Ernő itt volt Szabadkán és jelen volt azon az estélyen amelyet tisztelői és jó barátai a Szabadkai Dalegyesület az ő nevének presztizsje alatt rendezett.

Nyolcz pontból állott a műsor, nagyjából Lányi Ernő legújabb szerzeményei amelyek előadásában gyönyörködtünk mindannyian. Mindenesetre vállaltnak mondható az az elhatározás, hogy egyetlen egy szerzőnek a dalait töltsenek be egy egész estét — de miután sikerült és kelemesen mulatta ott szerencsés gondolatnak mondható.

Az estély művészi szempontból 3 részre oszlott. Első sorban kedvessé tették azt a műkedvelők: *Jakobsits Imréné* és *Lénárd Amália* úrhölgyek akik a műsor 2. 4. és 7-ik pontját töltötték be magyar dalaikkal, amelyek

TÁRCZA.

Hazúlról.

A „Bácskai Hirlap” eredeti tárczája.
Írta: G. Pillsl Lajos.

Sora esőt a oratól járásnak is! Szegény idős anyánk öreg és beteg lábainak nem való volt ez a sűtét, röggeli járás, hát az öcsémrel lejártunk a barátokhoz helötte is. Hadd imádkozzék a kedves otthon a „lelki manábul”, csak igaz szivbül gyűjjon, mindönkép möghallja az Isten!

Éppen világosra tértünk haza, már a lámpa se vót benn.

Vótatok-e oratorén flaim?

Ezt kérdözte mindig, csak úgy szokásbul, — mink mögcsókolunk, rá mondva:

Vótunk!

Früstiük közt, ahogy a kedves raktosgatja a fagyos almákat, azt mondja:

Jézsi vótatok vasárnap nagymisen?

Vótunk!

Hát megaz, hogy a pióczadoktort kihirdették? Elkezdtem nagyon köhögni, oszt kimentem az ajtón. Erre már nem tudtam szót, — hazunni mög östellostem, mer bizon én nem vótam nagymisen, a tüzöltö parádét nüzöget-

tük az öcsémrel egész délelött. . . Kimöntem hát, hadd hazugygyon az öcsém!

Kinn ácsorgok a kapu előtt, amint gyün túlrul Söti Ferkó a bádigos. Aival fogad, hallottam-e, hogy a vérbíró megbékélt a fiával. — Hí, mőnjék vele kicsinyég az erőszakoshoz. Elfordúltam arra felé, csak hatodik ház a bőlja a sarkon, — nincs messze — a Dudás szita kötövel szemben.

Ott is találuk Dudás szomszédot, mög az írrok urakat is, akik szinte bejárnak röggelönte egy kis biztatóra. Mondja ám a vörös botosné is, (mert ilen csúnya a színe) hogy mögbékélt az öreg.

El is csudálkoztunk rajta! Grepsli, aki csak félve, hogy itt körmöl az adóba, azt kérdi, ki az hát, mert nem ismeri.

Hát el is mondta Dudás szomszéd, hogy a vérbíró, aki tanút embör; vót valamikő böcsületös is, de régön vót.

Abba az időbe, mikő szorútt a magyar embör, beállt ű is a többi nimöt mellé urnak. Vérbíró lött a magaszörü szegény, de náláná böcsületösebb, igaz embörök között . . . Innen a neve!

Hej de soknak vérit vötte, sokat eküdütt a másvilágra!

Mög is verte az Isten, mer miuta a zöreg

Izsákné mögátkozta a fűjäär, rajta a rossz! Ettől olyan sebö, hogy nüzni se löhet.

A fia se nagyon szerette, pedig urat nevelt belöle.

Itt az eleje. A vége mög az lött, hogy mikő az a pióczagyerekő a sok könyvet kitanúttá végig, haza gyült doktornak. . . . Csuda is az, mikő az úrféle ködmön után kívánkozik! Pedig úgy vót! A pióczadoktor belészereletit a tulajdon cselédjükbe. A lány nem vót huzakodös, de vót már mátkája, mög tartott a böcsületre is!

Sok huza-vona lött belöle! Ezön esött haragba aztán a piócza doktor, mög az apja.

Tennap röggel aztán a lánynak a sógora, Kiss István esküdt, Halmokrul begyüvet kicseit ivotti. Így elébe állt a noktornak, hogy mi lössz, mert a csúfságbul is elég vót máu!

Hogy azután mi lött nem tunni, de az öreg mögbékélt a fiával, a lányt mög elvöszí a doktor. Kozma Maresa csakány puccos asszonynak válk.

Furcsa, mondja Dudás szomszéd, de mégis így vót az!

Hát én sem tanáltam semmi furcsát azon, hogy akik asszonyon vesznek össze, asszonyon s béküjjenek mög! — El is indultam hazai felé, ott hantam Söti Ferkót, akinek nem mönt fejébe a dolog.

kellemes ariát maga a szerző Lányi Ernő kísérte zongorán. A fiatal hölgyek kedves megjelenésükkel nagy készütséggel pontos sággal és magyar érzéssel előadott énekükkel minden egyes dal után tapsviharra készítették a nagyszámú és distingvált közönséget. A szerző valóban meglehetően elégedve dalainak előadóiával. A program másik nevezetessége Lányi Ernőnek zongorajátéka volt, aki különösen a „Bácskai lakodalom”-mal oly lelkes hatást idézett elő, hogy a közönség szünni nem akaró éljenzéssel a szerző nevének felhívásával tüntetett a jeles komponista mellett.

Egy kis újdonság is került ki a műsorból. *Milassin Andor* a mi jóhangú Bandink valószínű művelőzetben részesítette a hallgatóságot gyönyörű hangjával előadott énekével. Meglepetést okozott a „Süfokra megy a hajó” című dallal, amelyet itt Szabadkán hamisan illetve elferdítve ismernek és énekelnek.

A dal valódi szépségét csak most ismertük fel és a hogy jól megjegyezhesük a helyes ariát el is énekellettük azt vagy háromszor. Ritkán hallunk olyan tökéletes és kellemes férfihangot mint a mikor a mi dalos Bandink hangulatnál van. Végül az igazi művészekről kell megemlékeznünk, magáról a dalegyesületről. A dalárda melynek kitűnő szervezete és nagy művészi figyelmeztetése már országosan is el lett ismerve Lányi Ernőnek dirigálása mellett valóban oly magas színvonalon álló dolgokat produkált amelyeknek művészi értékük volt. Lányinak 5 jelesebb darabját adtak elő szebbnél szebben. *Dr. Brenner József* karmester vette át Lányi után a dirigálást és maga a szerző is el volt ragadtatva a dalárda kitűnőségétől.

Az egész estély elejétől végig sikerültnek mondható és örömről szolgáló, hogy olyan hangversenyünk is volt, amelyet nem kellett semmiféle idegen nemzetbeli dalokkal kitöltetni — hanem véges végig szebbnél szebb magyar melódiákban gyönyörködhetünk.

A hangverseny befejezése után fényes táncmulatság lett megtartva. Az éjjeli szün-órán érdemes nyeremény tárgyakat ígérő

Amint Füles Kovács Andrásék előtt vagyok, látom a nagy búcsújárását!

Mi baj van?

Möghalt a Sándor!

Nem lehet az, csak tennap láttam!

Beakarok mönni, ott sir az öcsese, Julis az ajtó előtt, odaszalad hozzám, elmondja mi esett...

Sándor aki Csákány Marcsa mátkája volt, mikö möghalotta, hogy Marcsa a doktor felesége lössz, hirtelen rosszul lött! Elfelelte a vigyázatot, mer éppen a gép mellett dolgozott a nagy malomba. Elkapta az az Isten verte gép, — hogy pusztuljon el, aki ki is tanálta — oszt össze-vissza törté. Azt mondja mán benn van a doktor is, de aligha él még! Itt feküdt az agyon Sándor csuda véroesen, nem is lehetött megösmerni!

A földön is, mög az asztalon is vizes-véros ruhák feküttek, az ágy, az egész szoba csupa vér volt.

Az ágyra nízók, hát se keze, se lába Sándornak, mintha nem is embör vóna, csak valami össe darabót hús.

Csuda vót, ahogy rázkódott, mög ahogy a szömeit forgatta!

A piócza doktor a szerszámaikat rakogatta ki.

tombolajáték szórakoztatta a bái közönséget. Még a reggeli órákban is húzta a cigány és mindenki egy jól és kellemesen eltöltött est emlékével hagyta el a Pest nagyermeit.

Különfélék.

— **Adomány.** Császka György kalocsai érsek a kegyurasága alatt levő bácsujalusi templom belső berendezése és pedig új szószék és lóurdi oltár felállítására, a főoltár megújítására, továbbá Jézus Szíve és Szűz Maria szobrai beszerzésére legújában közel 2000 forintot ajándékozott oltani híveinek.

— **Ügyvédi szilencium.** A szabadkai ügyvédi kamara Csordár György zombori és dr. Kemény Zsigmond bajai ügyvédek az ügyvédség gyakorlatát a telfüggesztette.

— **Hamvazó szerda.** A farsang vigalmi után következik az egyház rendelése szerint, a hőjt, a mely ma veszi kezdetét. Szerdán reggel 8 órakor megtelik a templom és hamuszáll homlokunkra, mely a megtérést, a magába szállást jelképezi. A hőjt április 1-ig, husvét vasárnapig tart.

— **Tanügyi panaszok.** Lapunkhoz beküldöttek egy panaszos levelet, a melyben a levélró elpanaszolja, hogy a szabadkai tanítótestületben olyan tanítókat is alkalmaznak, a kiknek nincs meg a törvény megkívánta képesítésük erre az állásra. Nem tudjuk mi igaz a dologból — de majd megtudjuk.

— **A mentők hírei.** Kovács Pál napszámot tegnap délután elmebaja miatt zimonyi uti lakásáról a kórházba vitték.

— **A zombori színházi karmester jubileuma.** Zomborból írják: Ligethy karmester az itteni színháznál tegnap tartotta 25 éves jubileumát, mely alkalommal P. Vida Etelka általános körútrajongott tagja az itteni társadalomnak lépett fel „Mikadó”-ban és óriási siker aratott. Tiszteletű egy remek koszorúval és csokorral lepték meg.

— **Farsang az utcán.** Tarka álarozs-alakok vonulnak végig a Kossuth-utcában gyalog, jó és számárháton. Ezekre menő tömeg áll sorfalat az utcán mindkét kezén és vidám kacajjal fogadják a majomnak öltözött ura-

csot és az uracnak öltözött majmot. Utcai suhancok lelőzőkődnek hölgyeknek és nem kis mértékben hívják ki a jó izlést — de hát farsangkor meg van engedve, hogy mindenki bolond lehessen. Ámbátor mindez a jó izlés rovására megy de hát a felséges nép kitűnően mulat ezeken a szemeszdedett butaságokon. Hadd mnlsson és nevelsen legalább addig míg újra adót nem kell fizetni. Ilyen szép és kényelmes farsangja ugy se volt még a magyar-nak Atilla ideje óta. Csak éjenezék a tarka csapatokat és mulassanak ma, mert nem tudhatják mit hoz a holnap — amikor már mulatni nem lehet.

— **Bácskai művész az őshazájában** Zichy Jenő gróf kutatásai a magyarok őshazájában fölkellették a művészvilág érdeklődését is. Tegnap egyik jeles festőművésznünk, Eisenhut Ferencz bácskai földünk utazott el a messze keletre. Egyenesen Tiflisbe ment a honnan tovább fog utazni a Kaukázusban, Turkménia-ban és Ázsia keleti részében tanulmányozni az ősmagyarokat, a kikről tanulmányképeket festeni. Hosszabb időzését a művész esetleg föl fogja használni, hogy egy nagyobb szabásu magyar történelmi képet fessen. Eisenhut már több ízben járt Keleten, de most Zichy Jenő kutatásai új vezérfontalat nyújtottak neki és a képei bizonyára érdekes kiegészítőt tesznek a Zichy által gyűjtött nagybecsű történelmi és etnografiái adatoknak.

— **Ó-Becse közköltisége — nem új.** Ó-Becseről írják: Mikor a járás fozosztásával közlakosságunk a 103% községi közköltiségbe került, azt hittük, hogy Ó-Becse most ismerte meg először a közköltiséget. Pedig ez nagy tévedés, mert mint egy régi előkerült fizetési könyvecske mutatja a 40-es években is volt közköltisége Ó-Becsenek. Pekarovits s. jegyzőnk taált régi irományai között egy befizetési könyvecskét nagybátyja Pekarovits Bazi közs. jegyző nevére szólót, a mely szerint 1839-ben a közköltiség 2 forint 10 krajczárt fizetett. És emelkedett is e közköltiség, mert 1841-ben már 3 frt 04 kr, 1846-ban pedig 6 frt 15 krt tett ki a közköltisége, amelyen kívül még az egyházi adót is fizették. Érdekes volna tudni, hogy hány % volt akkor a pótdadó. Tehát nincs semmi új a Nap alatt.

— **Testverek harcza.** Ó-Becsen szombaton este véroesen vitték Bálint Józsefet a kórházba a kit testvérei vertek össe. Bálint József akkor estefelé azzal ment haza, hogy egy embert agyon ütött, adjon neki az özeveg édes anyja 20 frtot, hogy azzal elmenekülhessen az igazságszolgáltatás elől. Mint később kiderült, ez csak ok volt arra, hogy pénzt csikarhasson ki. Özv. Bálintné nem is adott pénzt, de erre a fiu agyonveréssel fenyegette őt is, testvéreit is, mire az öreg asszony elbujt. Erre öcscsének azt parancsolta meg, hogy fogjon be s elmentek egyik buzakereskedőhöz ott próbált előleget kérni, de nem kapott. Dühében a lovak közé ütött és vágatva hajtott ki a városból. Hiába csillította öcsese, a ki később le is ugrott a kocsiról és szerencsére, mert a lovak szét sztrták a koci egy részét és úgy hozták haza a garázda fiut. Itt újra halálra kereste anyját ha nem ad pénzt. A nagy zajra előjött Bálintnak sógora és rendretástotta, mire az a késsel feléje ütött és késsével meg is szurva a mil látva Bálint Párát a bátyjára

Mikor hozzá lépött, kért hogy segítsék neki... halom, hogy a Sándor mond valamit: „Doktor úr az Isten áldja meg, csak ide vágjon a szivembe, mer ez fáj legjobban!”

Akartam szólni hozzá, de a torkomon maradt.

Ahogy mosogatja a doktor Sándort nagy jajgatást hallunk.

Beszalad a szobába az a lány, a doktor mátkája... Oda esik jajgatva a Sándor ágyára.

„Sándor az apám mondta, hogy jobb lössz így; de nem így lössz, csak tégöd segítsön föl az Isten!”

— — — Ott sirt sokáig össze-vissza vérozte magát... csókota a Sándor véros képét, úgy jajgatott, azt hittük, hogy mellette hal meg!

A piócza doktor mög csak nízött bután, aztán ki is akart mönni, de nem bírta a lába! Mög fogózott egy székebe, elkezdtek neki a könyei potyogni, sirt keservesen, mint a gyermek, aki valami rosszat tött.

Dohányosné oda mönt a zágyhoz elvitte onnan Marcsát:

„Eregy innen lányom, ne bánd a Sándort, hiszön mög van már halva!”

a knek homokát sűrít a löveg, majd a sógora is megszúrta biciskájával. A nagy zajra az arra menő őrzőjárt betért és a verkedőket bevitte a rendőrséghez.

— **Telepítés megyénkben.** Ó-Becseről írják a községünknek rohamosan felszaporodott közterhei a lakosság egy részét kívándorlásra készíti, más része pedig a kormány által eszközölt telepítésekre gondol. Így történt, hogy az apatini erdő írtáson létesítendő telepre Ó-Becseről és Temerinből mintegy 300 család kívánczik. A települők Gombos Béla kerületünk országgyűlési képviselőjét kérték fel, hogy őket a kormánytól ajánlja, a ki is 8-án Budapestre utazott és kihallgatást eszközölt ki, mire 9-én Gönczy János bíránk vezetésével 4 tagból álló küldöttség járult a földmivélségi miniszter elé. Darányi miniszter szívesen fogadta a küldöttséget s kijelentette, hogy első sorban a kérelmező ó-becseieket és temerinieket veszi figyelembe, mert ezélja lehetőleg egy vallású és tisztas kisbirtokosokat telepíteni. Gönczy bíró az ó-becseieket még különösen is a miniszter figyelmébe ajánlotta, mint olyan kisbirtokosokat, a kik csak azért hagyják el a szülőhelyüket, mert a községi pótdadó a 100%-ot s túllépte.

— **Támadás az utcán.** Tegnap éjjel a Vass Ádám-féle helyiség mellett levő kis utcában két ismeretlen egyén a Döntő-féle péküzlet üzletvezetőjét megtámadta, hátra ütötte és felső kabátját és kalapját elvéve ellillantak.

— **Felakasztotta magát.** Máj István katemári lakos a napokban délelőtt 9 óra tájban a padlás gerendájára felakasztotta magát. A csendőrség megindította a nyomozást amelynek folyamán kiltunt, hogy tettét régebbi elmebajából követte el.

— **Táncmulatság B. Almáson.** Bács-Almáson tegnap este az urikaszinó termeiben kedélyes táncestély volt. Jelen voltak: Vojnics Máténé, Magyar Balázsné, Kovácsics Jánosné, Sommer Józsefné, Földi Illésné. Szűcs Ida Jankovácztól Stupovszky, Reichberg kisasszonyok s még számosan. A tánc reggelig tartott. A társaságot Vojnics Máténé kitűnő kedélyével reggelig együtt tartotta.

— **A leleplezett utazó-ügynök.** Említettük, hogy Ó-Kanizsán egy vigéctől állítólag pénztárcáját ellopták. Az esetről még a következőket írják: Érdekes leleplezés történt a minapiban Ó-Kanizsán. Egy elegánsan öltözött úriember érkezett Ó-Kanizsára és ott sorra járta a kereskedőket és mindenütt egy gyulai gyufagyár képviselőjeként mutatkozott be. A megérkezés napján délután kiment a természetben gyönyörködni tudó ügynök a város mellett elterülő szép népligetbe s ott egy darabig csak elmélázott, azután fogta magát s a kellő előkészület megtevése után hasra vágódott, majd hanyadifekűdt és szörnyű módon elkezdett nyögni. Az arra járók csakhamar figyelmesek lettek a szokatlan zajra és köréje csoportosultak, valaki pedig ezalatt a rendőrséget is értesítette. A rendőrség kiküldöttjének aztán eladta, hogy egy csomó pénz volt nála, de ismeretlen utonállók megtámadták, megkésélték és pénztől megfosztották. Beállították a városba, s noha a községi orvos, ki megvizsgálta állítólagos testi sérüléseit, a külsőszak legcsekélyebb nyomát sem találta rajta, ő folyvást jajgatott és tépelődött. A szegény embert megszánta özv. Hesser Gáspárné, egy derék és igen

tiszteletreméltó öreg urind és éjjelre lakásába fogadta. Ezalatt a rendőrség sem pihent azonban, hanem gyakori sürgőnyváltást folytatott a gyulai és a szabadkai rendőrséggel, melynek aztán meg is volt a kellő eredménye. Csakhamar kitudódott, hogy a tisztelt ügynök ur Kanizsán való érintkezése előtt Szabadkán is megfordult, hol a kezére bízott nagyobb pénzösszeget elküldte a Kanizsán a rendőrség és főnökének megtevéstése és félrevezetése végett szimulált. Érdekes, hogy az öreg Hesser né hozzártatózóit előtt is gyanusnak tñnt fel az idegen vendég s óvatosságból rázárták az ajtót, nehogy köszönés nélkül hagyhassa el háló helyét.

— **Lopás.** Flok János gajdobrai lakos szálásáról l. hó 10-én éjjel a sertés öl feltérése után 25 erb. sertést elloptak. A csendőrség már a tettesek nyomában van.

Letartóztatott apáczsa.

— Igaz történet. —

Szenzatiós letartóztatás történt tegnap délután Szabadkán. A rendőrség elfogott egy apáczát és letartóztatta.

Az eset részletei a következők:

Tegnap délután a főtéren sétáló nagy tömegben utcaí gyermekek kísérték egy apáczát, akin fekete ruha és fehér fejkötő volt. Az apáczsa jobbra és balra tekintgetett és kergette magától az őt kísérő tömeget, de ez mindig nagyobb és nagyobbra növekedett. Amikor az apáczsa és az őt kísérő tömeg Battyáni utcába akart vonulni, figyelmessé tették a városházán a rendőrséget, ahonnan két rendőr teljes felszereléssel kivonult és a Battyáni utca felé sietett, mert arról értesült, hogy a rendőrség ellen merénylet készül.

Az elfogatás.

A tömeg egyre növekedett s amikor a rendőrök odaérték első sorban a tömegen keresztül utat csináltak maguknak, hogy az apáczát bekeríthessék.

Ekkor valaki figyelmessé tette az apáczát, hogy jönnek a rendőrök, erre ez futásnak eredt, a rendőrök pedig utána s így üldözték egy darabig amíg az apáczsa a futástól kimerülve megállott.

A kiküldött két rendőr azonnal karon fogta őt és nagy diadallal vitték a városházára őrási tömeg kíséretében.

Most következett a kihallgatás, az ügyeletes rendőrbiztos előállította vádlottat — de amikor arcára pillantott, majd hanyat vágódott jéjtedében — mert az apáczán álarca volt.

Mindazonáltal tüzelesebb vizsgálatot indított meg, előhívatott két rendőrt, akik előt levetkőztették a felső ruhát s ekkor kitűnt, hogy az apáczán nadrág, kabát és mellény van. Most már minden bebizonyosodott.

A felületett rendőrség az ál apáczát egy napi fogházra ítélte.

A farsangi tudósító.

SZÍNHÁZ.

— **Az édes.**

Bemutató előadás február 12-én.

A budapesti népszínház karmesterének ifj. Bokor Józsefnek legújabb műve nálunk is színe került.

Elismeréssel kell adoznunk direktorunknak,

hogy az újdonságokat a fővárosi bemutató előadások után rövid idő elteltével színe hozza, de másrészt figyelmébe kell ajánlanunk, hogy az újdonságokat is meg kell válogatni s tekintetbe kell venni azt is, hogy milyen sikert ért el az a fővárosi s a nagyobb vidéki városok színházaiban ha esetleg ott is előadták. Úgy vagyunk az „Édes” is. Ez a népszínmű a népszínházban sem ért va ami nagy sikert Szegeden is, — a hol a múlt héten adták elő — valósággal megbukott. Ilyen sorsban részesült ez nálunk is.

Az egyedüli érdeme a szerzőnek az a néhány jó hallgató megmar nótá a mi a darabban van és az az intermezó, amelyről azt állítják, hogy plagizálta Balassa „Parasztszivek” című népszínműből, a mi miatt sokat nyilatkozott a szerző a fővárosi sajtóban. Hogy kinek van igaza Bokornak vagy Balassának az máig nincs eldöntve.

Az előadás nagyon vontatottan ment, meglehet, hogy ez volt az oka annak a sok „piszegés”-nek, a mely az előadás alatt mindenfelől volt hallható, én azonban nem hiszem hogy a szereplőknek szólt ez.

A mi az egyes szereplőket illeti első sorban Gábos Nelly és Főti Fridát kell kiemelnünk. Nagy meglepetést szerzett nekünk Főti Fridának kellemes hangja, mert nem is tudtuk, hogy ilyen szépen tud énekelni; Gábos Nelly énekét különösen az utóbbi időben nagy élvezettel hallgatjuk.

Az elsők között kell említeni Kemény Lajost is, a kinek sok szép jelenése volt ma, meglátszik rajta, hogy kidolgozza szerepét és nagy ambícióval játszik, hangja is főleg az alsóbb regiszterekben kifogástalan.

Ferenczy már megint sokat antiszemitáskodik. Lomniczy és Tóth jól megállották helyüket.

Még csak azt akarjuk megemlíteni, hogy szokjanak le a szereplők a folytonos nevetéstől, mert ez bosszanlja a közönséget.

A darabot hétfőn megismételték.

L.

1180 szám 1899 tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. trvszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai kereskedelmi és iparbank és csatl. társai végrehajtatónak Csupor Hungó Ferencz végrehajtatás-szenvedő elleni 225 ft — kr tőkekövetelés és járulékaí iránt végrehajtatási ügyében a szabadkai kir. törvényszék a (szabadkai kir. járásbíró) területén levő S abadka város határában fekvő szabadkai 192 sz. betétben A I 26503 hrsz. a. foglalt Csupor Hungó Ferencz és neje szül. Angyal Katalin neveken álló 1 h. 336 □ öl területű napnyugati szántóra 307 ft alapárverési becs és kikáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi márczius hó 24-iknapján délelőtti 9 órakor a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésben a megállapított kikáltási áron alul is eladtnai fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% vagyis 30 ft 70 krt készpénzben vagy 1881 LX t.-cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881 november hó 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügy-ministeri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadéképes értékpapírban kiküldött kezéhez letenni avagy az 1881 LX. t.-cz. 170 §-a értelmében

a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kikiáltott szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán, a kir. trvszék telekkönyvi hatóság 1899 évi február hó 4-ik napján.

Dr. Eperjessy Béla,
törvényszéki bírő

12817 szám 1898. III. 1.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szabadkai kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a szabadkai takarékpénztár és népbank végrehajtónak Szekenderovics Lukács és neje végrehajtást szenvedő elleni 800 frt — kr. tőkekövetelés s járulékaik iránti végrehajtás ügyében a szabadkai kir. törvényszék (a szabadkai kir. járásbíróság) területén lévő Szabadka város határában fekvő a szabadkai 3978 sz. betétben A 7. 5309/2 hrsz., a foglalt Szekenderovics Lukács nevében álló VI. körű 259. sz. ház és 40 □-öl területű udvarra 290 frt és a szabadkai 3976 sz. betétben A I 5308 és 5309/1 hrsz., a foglalt Szekenderovics Lukács és neje szül. Szántai Teréz neveiken álló VI. körű 259. sz. ház és III □-öl és 220 □-öl területű kert és udvarra 919 frtban, végre az ugyanezen betétben A I 10954. 10955 és 10956 hrsz., a foglalt 770. 340 és 555 □-öl területű halasi szőlőre 290 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899-ik évi február hó 22 ik napján délelőtt 9 órakor

a szabadkai kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 29 frt 91 frt 90 krt és 29 frt készpénzben vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt Igazságügyminiszteri rendelet 8. § ban kife-

jezt övadék képes értékpapírban a kiküldötti kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szabadkán a kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1898. november 22. napján.

Dr. Eperjessy Béla,
kir. tszéki bírő.

Néhai Siskovits Tamás hagyatékában levő arabs ménesből Bács-Almásan **f. évi február hó 26-ik napján délelőtt 9 órakor**

önkéntes árverésen lóeladás

tartatik a Pálszállási ménes istállóból. Eladásra kerül:

Egy darab 6 éves kancza

Öt darab 5 éves kancza

Egy darab 5 éves paripa

Kilencz darab 4 éves kancza

Két darab 4 éves paripa

Egy darab 4 éves esődör mint számfelettiék.

Közelebbi felvilágosítást ad **Dr. Radits Elek** uradalmi igazgató Bács-Almásan.

Kelt Budapesten, 1899. év február 4-én.

Széchenyi József,

országgyűlési képviselő,
mint néh. Siskovits Tamás végrendeletének végrehajtója.

Még

sohasem

létezett!

100.000 koronát

lehet az Ujságíró-sorsjegyek utolsó huzásánál, mely jövő kedden február 21-én fog okvetlenül megtartatni,
☞ egy koronával nyerni. ☞

Főnyeremény 100.000 korona, 10.000 korona stb. stb.

Egy sorsjegy ára
egy korona.

Sorsjegyek kaphatók: az összes bankokban, váltóházakban, dohánytőzsdékben, a Klein-féle bazárban s ezen lap kiadóhivatalában.